

מִחֲמַת בְּחִינֹת הַנ"ל, כִּי זֶה הָיָה בְּחִינַת טוֹב, וְזֶה הָיָה בְּחִינַת חֶסֶד, כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (עֲרוּבִין נג): 'דָּוִד דָּגְלֵי מִסְכְּתָא' כְּתִיב בֵּה: "יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ", 'שְׂאוּל דְּלֹא גָלִי מִסְכְּתָא' כְּתִיב בֵּה: "אֵל כָּל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִרְשִׁיעַ", הֵינּוּ כַּנ"ל. כִּי 'שְׂאוּל דְּלֹא גָלִי מִסְכְּתָא', זֶהוּ בְּחִינַת טוֹב. 'דְּטוֹבָה גָּבִיז בְּגִיָּה'. אֲבָל דָּוִד דָּגְלֵי מִסְכְּתָא, שְׁהָיָה מְלַמֵּד תּוֹרָתוֹ לְרַבִּים, זֶהוּ בְּחִינַת חֶסֶד דְּאֵתְפֹשֵׁט לְבַר, בְּחִינַת "וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה", וּמִחֲמַת זֶה הָיָה בֵּינֵיהֶם מַחְלֹקֶת.

כִּי 'הַמַּחְלֶקֶת הוּא בְּחִינַת רַעְמִים' כַּמּוּבָא בְּמָקוֹם אַחֵר (בְּסִימָן נ"ו), וְאֵיתָא שְׁהָרַעְמִים נַעֲשִׂין עַל־יַדֵּי שְׂיוּצָאִין אַדִּים חַמִּים כְּמוֹ אֵשׁ, וְהָעֲנָנִים שׂוֹאֲבִין אוֹתָן הָאֲדִים חַמִּים וּמִחֲמַת שְׂשׂוֹאֲבִין אוֹתָם הָאֲדִים הַרְבֵּה עַד שְׂאִין יְכוּלִין לְהַחְזִיקָם בְּתוֹכָם, עַל־יַדֵּי־זֶה נִבְקַע הָעֲנָן וּמָזָה נַעֲשִׂין רַעְמִים, וְזֶה בְּחִינַת מַחְלֶקֶת הַנ"ל, כִּי מִחֲמַת שְׁהַתּוֹרָה שְׁהִיא בְּחִינַת אֵשׁ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יְרֵמְיָה כ"ג): "הֲלֹא כֹה דִבַּרְתִּי כִּי־אֵשׁ" וְכוּ', הִיא עֲצוּרָה בְּלִבּוֹ כִּי־אֵשׁ בּוֹעֶרֶת, מִחֲמַת שְׂאִינוֹ מְגַלָּה אוֹתָהּ, עַל־יַדֵּי־זֶה בּוֹקֵעֶת וַיּוֹצֵאת בְּבְחִינַת רַעְמִים, שְׁהוּא בְּחִינַת מַחְלֹקֶת כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת (עֲבוּדָה זָרָה י"ט): 'שִׁיחָתָן שֶׁל תַּלְמֵי־יְחֻכָּמִים צָרִיכִין לְמוֹד', הֵינּוּ כָּל הַשִּׁיחוֹת שֶׁל תַּלְמֵי־יְחֻכָּמִים שְׂמִשְׁיחִין וְחוֹלְקִין זֶה עַל זֶה, לָזֶה צָרִיכִין לְמוֹד, כִּי עֵקֶר הַמַּחְלֶקֶת הוּא מִחֲמַת חֶסֶד הַלְמוּד, מִחֲמַת שְׂאִין מְלַמֵּד תּוֹרָתוֹ לְאַחֵרִים וְטוֹבָה גָּבִיז בְּגִיָּה כַּנ"ל:

נִמְצָא שְׁהַמַּחְלֶקֶת שֶׁל צְדִיקִים, הוּא נִמְשָׁךְ מִהַתּוֹרָה כַּנ"ל. אֲבָל יֵשׁ מַחְלֶקֶת שֶׁל הָרָשָׁעִים שְׂאִינוֹ נִמְשָׁךְ מִהַתּוֹרָה כָּלָל, וְזֶהוּ שְׁהָיָה קוֹבֵל דָּוִד לְפָנָיו הַשֵּׁם יְתִבָּרֵךְ. (תְּהִלִּים קי"ט): "כָּרוּ לִי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקכ"ג - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "אך צני מקוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ג" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

זדים שיחות אשר לא כתורתך, שהם משיחין וחולקין עלי שלא על-פי התורה כלל:

וזה שבקש דוד (שם כ"ג): "אך טוב וחסד ירדפוני", שבכל עת שיהיה עלי רדיפות ומחלקת שיהיה המחלקת רק משם, מבחינת טוב וחסד כנ"ל:

תורה רפה

שמעתי בשמו, שהוכיח את אחד שאמר לו, שאין לו פנאי ללמד מחמת שעוסק במשא ומתן, אמר: שאף-על-פי-כן ראוי לו לחטף איזה זמן לעסק בתורה בכל יום. ואמר, שזהו מה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, (שבת לא), ששואלין את האדם: קבעת עתים לתורה? קבע הוא לשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כ"ב): "וקבע את קביעתם נפש"; הינו ששואלין את האדם, אם גזל מן הזמן שהוא טרוד בעסקיו, אם גזלת מהן עתים לתורה, כי צריך האדם לחטף ולגזל עתים לתורה מתוך הטרדה והעסק:

תורה רפה

"טעמה כי טוב סחרה" (משלי ל"א) - הינו תכף כשטועמין טעם התורה של הצדיק האמת, שוב "לא יכבה בלילה נרה", הינו אף-על-פי שאחר-כך ימנע ולא יתקרב אליו ויהיה רחוק ממנו (שזהו בחינת לילה וחשך), אף-על-פי-כן לעולם יאיר לו אור התורה, שטעם קצת ממנה בהיותו אצלו. וזהו: "טעמה כי טוב סחרה" - תכף כשטועמין "כי טוב סחרה", שהוא התורה של הצדיק, שהסחורה שלו, הינו התורה שלו, טעמה

זֶקֶן נֵתָן וְלֹא יַעֲבֹר

טוב, אֲזִי שׁוֹב לְעוֹלָם "לא יכֻבֵּה בַלִּילָה גֵרָה", כִּי תָמִיד תֵּאִיר לוֹ
אֹר הַתּוֹרָה שְׁטָעַם אֶצְלוֹ, אֶפְלוּ בַלִּילָה, הִינּוּ בְּעֵת הַהִתְרַחֲקוּת,
שֶׁהִיא בְּחִינַת לֵילָה, כִּי לֹא יִכְבֶּה בַלִּילָה גֵרָה לְעוֹלָם וָעֵד:

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"ח:

תורה רפג

א לְפָעַמִּים יֵשׁ מַחֲלֶקֶת בֵּין שְׁנֵי צַדִּיקִים אֶחָד עַל-פִּי שְׁשֵׁנִיהֶם
מִשֶּׁרֶשׁ אֶחָד וְשֵׁנִיהֶם גְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד, רַק מִחֲמַת שְׂאֵחָד מֵהֶם
הוּא בְּבַחֲינַת חֶסֶד דְּאֵתְפֵשֶׁט לְבַר שְׂמִנְגָלָה תּוֹרָתוֹ לְאַחֲרִים וְהַשְּׁנִי
הוּא בְּבַחֲינַת טוֹב דְּטוֹבָה גָּנוּ בְּגִוְהָ (עֵין פְּנִים). נִמְצָא שֶׁמַּחֲלֶקֶת שֶׁל
צַדִּיקִים נִמְשָׁךְ מִהַתּוֹרָה. אֲבָל יֵשׁ מַחֲלֶקֶת שֶׁל רְשָׁעִים שְׂאִינוֹ
נִמְשָׁךְ מִהַתּוֹרָה כָּלָל, וְעַל כֵּן בְּאַמַּת צְרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ. שְׂבָאֵם רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיְהִיָּה עָלָיו רְדִיפוֹת וּמַחֲלֶקֶת
שִׁיְהִיָּה עַל כָּל פְּנִים מִבְּחִינַת מַחֲלֶקֶת הַצַּדִּיקִים הַנִּלְבָּל בְּבַחֲינַת "אֵךְ
טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי" (תְּהִלִּים כ"ג ו):

תורה רפד

א צָרִיךְ הָאָדָם לְחַטֵּף וּלְגַזֵּל אִיזָה שְׁעָה בַיּוֹם לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה:

תורה רפה

א כְּשִׁטּוֹעֵמִין טַעַם הַטוֹב שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, אֵז אֶפְלוּ בְּעֵת
הַהִתְרַחֲקוּת שֶׁהוּא בְּחִינַת לֵילָה וְחֲשָׁךְ הִינּוּ שֶׁנִּמְנָע אַחֲרֵי-כֵן וְאִינוֹ
מִתְקָרֵב אֶחָד עַל-פִּי-כֵן תָּמִיד תֵּאִיר לוֹ אֹר הַתּוֹרָה שְׁטָעַם אֶצְלָה
הַצַּדִּיק הָאֱמֵת:

סדר ימי מוהר"ן ת"ה הי"ח:

ס וְעַמְדָתִי לְפָנָיו בְּאוֹתוֹ הַלֵּילָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל יְמֵי חַיָּיו כִּמְהָ שְׁעוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקד - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ו" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

רְצוּפִים אָנִי לְבִדִּי, מִן אַחַר חַצוֹת לַיְלָה עַד אֹר הַיּוֹם אֲבָל לֹא זָכִיתִי לְשִׁמֶעַ מִמֶּנּוּ שׁוֹם שִׁיחָה וְהַכֵּל מִחַמַּת שְׁלֹא רָצִיתִי לְהַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי שְׁיִסְתַּלֵּק, וְלֹא רָצִיתִי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ כְּלָל מֶה נַעֲשֶׂה וּמֶה נַפְעַל וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה וְאָנִי מִבֵּין עֲתָה לְמִפְרַע שֶׁהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הָיָה חָפִץ וּמִשְׁתוֹקֵק מְאֹד שֶׁנִּשְׂאֵל אוֹתוֹ וְנִפְצֵיר אוֹתוֹ עַל זֶה שְׁיִסְדֵּר לָנוּ אִיזָה דְבָרִים, אִז הָיָה אוֹמֵר לָנוּ אֵךְ בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מִרְבוֹי תְּשׁוּקָתֵנוּ אֱלֹיו עַד שְׁלֹא יִכְלָנוּ לְהַעֲלוֹת עַל דַּעְתֵּנוּ הַסְתַּלְקוֹתוֹ, עַל יְדֵי זֶה לֹא הִפְצַרְנוּ אוֹתוֹ עַל זֶה כִּנְזָכָר לְעִיל:

וְעַמְדָּתִי לְבִדִּי לְפָנָיו אִז בְּאוֹתָהּ הַלַּיְלָה וְהוּא הַסְתַּכֵּל וְחֻזָּה בִּי בְּעֵינָיו הַנּוֹרְאִים הַרְבֵּה, וְכָל הַסְתַּכְלוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהַסְתַּכֵּל בִּי הָיָה כְּמוֹ דְבוּרִים מִמָּשׁ וְאָנִי מִבֵּין עֲתָה כְּמָה הַתְּחִזְקוֹת וְכְמָה עֲנִינִים מִהַסְתַּכְלוֹתוֹ בִּי אִז וּבְכָל עֵת שֶׁעוֹבֵר עָלַי, חַס וְשְׁלוֹם, מֶה שֶׁעוֹבֵר, בְּכָל וּבְפָרֵט, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּנִפְלְאוֹתָיו מִצִּילָנִי מִכָּל, אָנִי מִבֵּין שֶׁהַכֵּל הָיָה מְרָמֵז בְּהַסְתַּכְלוֹתוֹ בִּי הַסְתַּכְלוֹתוֹ הִיָּתָה כְּמִדְבַר עָמִי עַל מִי אֲתָה נִשְׁאָר עִם כָּל הָאוֹצְרוֹת הַגְּנוּזִים אֲצִלְךָ וּמֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה עִמָּךְ, כִּי רַבִּים יַעֲמְדוּ עָלֶיךָ וּמֶה יַעֲשֶׂה חָלוּשׁ כְּמוֹךָ וְכוּ' וְכוּ' כְּאֵלֶּה וְכְאֵלֶּה וְיִתֵּר מְזִה מֶה שְׂאִינִי יוֹדֵעַ בְּעֶצְמִי הַכֵּל הָיָה מְרָמֵז בְּהַסְתַּכְלוֹתוֹ שֶׁהַסְתַּכֵּל בִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה בְּכּוֹנֵה בְּאוֹתָהּ הַלַּיְלָה וְכָל הַסְתַּכְלוֹת וְהַסְתַּכְלוֹת שֶׁהַסְתַּכֵּל בִּי אִז הָיָה שׁוֹהָה בּוֹ אִיזָה שְׁעָה רְצוּפָה:

סֵא אַחַר כָּךְ צָוָה עָלַי לְהוֹלִיךְ אוֹתוֹ מִהַכֶּסֶף לְמַטָּתוֹ, וְלִקְחָתִי אוֹתוֹ וְהוֹלְכָתִי אוֹתוֹ, וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הָיָה רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ נִסְמָךְ עָלַי, וְרַגְלָיו הָיוּ מְעֻט נוֹגְעִים בְּאַרְצִי, וְהָיָה נִשְׂאֵ עָלַי עַד שֶׁהִבֵּאתִיו לְמַטָּתוֹ שְׁלֹא הִיָּתָה רְחוּקָה מִהַכֶּסֶף וּכְשֶׁהִבֵּאתִיו אֶל הַמַּטָּה אֲחִזְתִּי אוֹתוֹ וְהִגְבַּהֲתִיו וְהִנַּחְתִּי אוֹתוֹ עַל הַמַּטָּה עָנָה וְאָמַר לְאַט לְאַט

(בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ פִּאֲוֹאֲלֶע פִּאֲוֹאֲלֶע), וְכֹךְ עָשִׂיתִי וְהִנְחִיתִיו עַל מִטָּתוֹ
 בְּלֵאֵט בְּנִחַת וְהָיָה תִּמְמָה בְּעֵינַי עַל שֶׁהֲצַרִיךְ אוֹתִי לְהִזְהִיר עַל זֶה
 עָנָה וְאָמַר אֲנִי כָּבֵד עֲתָה עַל כֵּן הִזְהַרְתִּיךָ עַל זֶה (כִּי הָאָדָם קָרוֹב
 לְמִיתָתוֹ הוּא כָּבֵד מִחַמַּת שֶׁהַחַיּוֹת מֵתְחִיל לְהִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ) וּבְכֹל זֶה רָמַז לִי
 שֶׁהוּא קָרוֹב מְאֹד לְהִסְתַּלְקוֹתוֹ וְאֲנִי לֹא שָׁמַעְתִּי כֹּל זֶה כְּלָל כִּנְ"ל
 וְשָׁכַב עַל הַמַּטָּה וְאִז הִסְתַּכַּל בִּי הִרְבֵּה מְאֹד כִּנְזֹכֵר לְעִיל וְאֲנִי
 זָכִיתִי לְשָׁרְתוֹ אִז לְבַדִּי וּלְהוֹשִׁיט לוֹ מֵהַ שֶׁהָיָה צָרִיךְ אַחֲרַי כֹּךְ
 עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי לוֹ רַבִּי קָחוּ אִיזָה דְבָר לְהָשִׁיב נַפְשְׁכֶם הַשִּׁיב מֵהַ
 תִּתֵּן לִי אֲמַרְתִּי מְעַט תֵּה, עָנָה וְאָמַר עִם הַלְמוֹן בִּיצָה כִּי אִז הָיוּ
 נוֹתְנִים לוֹ לְפַעְמִים תֵּה מְבַשֵּׁל עִם הַלְמוֹן בִּיצָה שֶׁעוֹשִׂין לְהַקֵּל
 הַהוֹסֵט וְכֵן עָשִׂיתִי וּבִשְׁלָתִי הִתֵּה עִם הַחֲלָמוֹן וְהַסֶּכֶר וְנָתַתִּי לוֹ
 וְצָוָה לְתֵן לוֹ מְעַט מִיָּם וְנָטַל יָדָיו וְלָקַח הִתֵּה וְאָמַר שֶׁהִיא חֲמָה
 עֲדִין כִּי אִז הָיָה נִזְהָר שֶׁלֹּא לְשָׁתוֹת מִשְׁקָה חַם שֶׁלֹּא יַעֲזוֹרר הַדָּם
 שֶׁל הַהוֹסֵט כִּי אִיזָה יָמִים קָדָם הִסְתַּלְקוֹתוֹ פָּסַק מִמֶּנּוּ יְצִיאַת הַדָּם
 עַל יְדֵי הַהוֹסֵט וְלָקַחְתִּי הִתֵּה וְהוֹרַקְתִּי מִכְּלִי אֵל כְּלִי לְקַרְרָה קֶצֶת
 כִּנְהוֹג, וְאַחֲרַי כֹּךְ נָתַתִּי לוֹ וְאָמַר שֶׁעֲדִין הִיא חֲמָה, וְלָקַחְתִּי וְקַרְרְתִּי
 אוֹתָהּ עוֹד וְאָמַר שֶׁעֲדִין הִיא חֲמָה וְכֵן הָיָה כִּמוֹ שֶׁלֹּשׁ וְאַרְבַּע
 פַּעְמִים אַחֲרַי כֹּךְ אַחֲרַי שֶׁקַּרְרְתִּי אוֹתָהּ כְּרָאוּי כְּרָצוֹנוֹ, לְקַחְתָּהּ וּבִרְךָ
 וְשָׁתָה:

סֵדֶר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

הַיּוֹמִי אֵי אֲפֹשֶׁר לְזָכוֹת לְתוֹרַת אֱמֶת כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה
 לְהִיזוֹת עִז כִּנְמַר כִּנְגֵד הַמוֹנְעִים וְהַחֹלְקִים וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי
 הַמְּלַעֲיָגִים. וְכֹל אֶחָד כִּפִּי הָעֲזוֹת שֶׁלוֹ כֵּן זוֹכֵה לְתוֹרָה וְלִתְפִּלָּה. כִּי
 מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה זוֹכֵה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה
 אֲמִתִּיִּם דְּקַדְשָׁה, וְלְהַפְּךְ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא אִינוּ

זֹכָה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקוּן אָמַר מַנְהֵג רִנְיָת דְּצִי"ל "צַדִּיק צַדִּיק מִקּוֹחַ שִׂדְקָה לְצַדִּיק מִסְפְּרֵי רַבְּנָו יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" אָמַר
זֹכָה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת אָמַר

זֹכָה לְחַדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתִּיִּים רַק מְקַבֵּל תוֹרָה מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא. וְכַפֵּי הַתוֹרָה שְׂמֻקְבֵּל כְּפֵי הָעֲזוֹת כַּנ"ל, כֵּן זֹכָה לְתַפְלָה. כִּי גַם עֵקֶר הַתַּפְלָה הוּא עַל יְדֵי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, שְׂצָרִיכִין לְהַעֲיֹז פָּנָיו בְּנִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עַל כָּל מַה שְׂצָרִיד, וְאַפְלוּ לַעֲשׂוֹת פְּלִאוֹת עִמּוֹ. כִּי אִם יִרְצֶה לְהַתְבַּיֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְפִי מַעֲשָׂיו וּלְפִי גְדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, בְּוֹדָאֵי לֹא יוּכַל לְפַתַּח פִּיהָ לְהַתְפַּלֵּל כָּלֵל, עַל כֵּן עֵקֶר הַתַּפְלָה עַל יְדֵי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה. וְכַפֵּי הָעֲזוֹת דְּקַדְשָׁה שְׂיֵישׁ לוֹ נֶגֶד הַמוֹנְעִים שְׁעַל יְדֵי זֶה זֹכָה לְתוֹרַת אֲמַת כַּנ"ל, כְּמוֹ כֵּן זֹכָה לְתַפְלָה בְּכוֹנֵה, וְכַנ"ל.

וְכִי שֶׁהוּא עוֹז פָּנָיִם אֵין לוֹ חֵלֶק בַּתוֹרָה. וְכֵן לְהַפְּךָ מִי שְׂאִין בוֹ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה אֵין לוֹ גַם כֵּן חֵלֶק בַּתוֹרָה, כִּי צָרִיד שְׂיִהְיֶה בוֹ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה כַּנ"ל.

ז צָרִיד שְׂיִהְיֶה לְהֶאָדָם עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה שְׂיִהְיֶה עוֹז כַּנְּמַר כְּנִגְדַּת הַמוֹנְעִים וְהַמְלַעֲיָגִים וְלֹא יִתְבַּטֵּל וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ בְּפָנֵיהֶם כָּלֵל, אֲפִלּוּ עַל פִּי שְׂנֵדָמָה לוֹ שֶׁהֵם צְדִיקִים וְטוֹבִים מִמֶּנּוּ, וְאַפְלוּ אִם הָאֲמַת הוּא כֶּף שֶׁהֵם טוֹבִים מִמֶּנּוּ אֲפִלּוּ עַל פִּי כֵּן מֵאַחַר שְׂכּוֹנָתוֹ לְשָׁמַיִם, וְהֵם רוֹצִים לְבַלְבְּלוֹ וּלְמוֹנְעוֹ מִדְּרֹךְ הַחַיִּים, צָרִיד לְהַתְגַּבֵּר בְּעֲזוֹת גְּדוֹל כְּנִגְדָם. כִּי אִי אֶפְשָׁר לְכַנֵּם אֶל הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת כְּמִבְּאֵר לְעֵיל. וְאַפְלוּ נֶגֶד הָרַב בְּעֲצָמוֹ צָרִיד שְׂיִהְיֶה לְהֶאָדָם עֲזוֹת, שְׂיִעֲיֹז פָּנָיו לְדַבֵּר עִמּוֹ כָּל מַה שְׂצָרִיד וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ. וְעַל זֶה נֶאֱמַר וְלֹא הִבִּישָׁן לָמֵד. וְזֶה שְׂאֶחָד מִקְרָב יוֹתֵר הוּא מִחֲמַת שְׂיֵישׁ לוֹ עֲזוֹת יוֹתֵר וּמִחֲמַת זֶה הָרַב מְדַבֵּר עִמּוֹ יוֹתֵר.

סִדְרָא סְפֻרֵי מַעֲשֵׂיֹת הַיּוֹמִיִּים:

וַיֵּשְׁבָה עֲצָמָה בֵּית הַקִּיסָר, שְׂתִלְךָ אֶצְלוֹ וְדַרְכָּה הִיָּה, כְּשֶׁהִלְכָה בְּשׁוּק, הִיָּתְהָ תוֹלָה מְכַסֶּה עַל פָּנֶיהָ כִּדִּי שְׂלֵא יִסְתַּכְּלוּ בָּהּ, כִּי יוּכְלוּ

בְּנֵי אָדָם לְפַלּוֹת וְכוּ' מִחֲמַת יַפְיָה כַּנִּל, עַל כֵּן הִיָּתָה מְכֻסָּה פְּנֵיהָ
כַּנִּל וְהִלְכָה בֵּת הַקִּיסָר וְכִסְתָּהּ אֶת פְּנֵיהָ וְלָקְחָה גַם רַעוּתֶיהָ עִמָּה
וְחֵיל, (שְׁקוֹרִין וּוְאָדָּה) [מִשְׁמֵר], הִלְךְ אַחֲרֶיהָ וּבָאתָה אֶל הַסּוֹחֵר הַנִּל
(הֵינּוּ הָרוֹצֵחַ, שְׂנֵדָמָה לְסוֹחֵר) וְקִנְתָּה שָׁם סְחוֹרוֹת אֲצִלוֹ, וְהִלְכָה לָהּ
וְאָמַר לָהּ הַסּוֹחֵר אִם תָּבוֹא עוֹד הַפֶּעַם, אֲרָאָה לָךְ עוֹד דְּבָרִים
יְפִים מְזֵה, שֶׁהֵם נִפְלְאִים מְאֹד; וְשָׁבָה לְבֵיתָה שׁוֹב פַּעַם אַחֲרַת
בָּאתָה וְקִנְתָּה וְהִלְכָה לָהּ וְעָמַד שָׁם (הָרוֹצֵחַ הַזֶּה) אֵיזָה זְמַן; בְּתוֹךְ
כֶּךָ נַעֲשִׂית (הַבֵּת קִיסָר הַנִּל) רְגִילָה אֲצִלוֹ, נִכְנְסָת וְיוֹצֵאת פַּעַם אַחַת
בָּאתָה אֲצִלוֹ, וְהִלְךְ וּפָתַח לָהּ הַחֶדֶר, שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים שָׁם הַצִּפּוּרִים
שֶׁל זָהָב וְכוּ', וְרָאתָה, שֶׁהוּא חֲדוּשׁ נִפְלָא וְרָצוּ גַם הָאַחֲרִים, הֵינּוּ
הַחֵיל לְכַנְּסֵם, וְאָמַר: לָאוּ לָאוּ! זֶה אֵינִי מֵרָאָה לְשׁוֹם אָדָם, רַק אֵלֶיךָ
שָׁאתָה בֵּת הַקִּיסָר, אֲבָל לְאַחֲרִים אֵינִי רוֹצֵחַ כֹּלֵל וְנִכְנְסָה הִיא
בְּעֵצְמָה וְהִלְךְ גַּם הוּא אֶל הַחֶדֶר וְנָעַל הַדֶּלֶת, וְעָשָׂה כְּפִשׁוּטוֹ,
שֶׁלָּקַח שֶׁק וְהִנִּיחָהּ בְּעַל־כַּרְחָה בְּתוֹךְ הַשֶּׁק, וּפָשַׁט מִמֶּנָּה מְלָבוֹשֵׁיהָ
וְהִלְבִּישָׁם אֶת מַאֲטָרָאם [מִלַּח] אֶחָד וְכִסָּה פָּנָיו וְדָחְפוּ לַחוּץ וְאָמַר
לוֹ: לֵךְ! וְהַמַּאֲטָרָאם הַזֶּה הוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ כֹּלֵל מַה נַּעֲשֶׂה עִמּוֹ, וְתִכְרַף
שִׁיצָא לַחוּץ וּפָנָיו מְכֻסָּה, וְהַחֵיל לֹא יָדָעוּ, וְהַתְּחִילוּ לִילֵךְ עִמּוֹ מִיָּד,
כְּמִדָּמָה לָהֶם שׁוֹאֵת הִיא הַבֵּת הַקִּיסָר וְהוּא (הֵינּוּ הַמַּאֲטָרָאם) הוֹלֵךְ
עִם הַחֵיל שֶׁהוֹלִיכֻהוּ, וְלֹא יָדַע הֵיכָן הוּא כֹּלֵל, עַד שֶׁבָּא לְשָׁם,
לְחֶדֶר שֶׁהִיָּתָה הַבֵּת קִיסָר יוֹשֶׁבֶת שָׁם, וְגָלוּ פָּנָיו וְרָאוּ שֶׁהוּא
מַאֲטָרָאם וְנַעֲשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל (וְאֵת הַמַּאֲטָרָאם טָפְחוּ עַל פָּנָיו הַיָּטִב הַיָּטִב
וְדָחְפוּהוּ, כִּי הוּא אֵינּוּ חַיֵּב, כִּי לֹא יָדַע כֹּלֵל) וְהָרוֹצֵחַ לָקַח אֶת הַבֵּת הַקִּיסָר
וְיָדַע, שֶׁבּוֹדָאֵי יִרְדְּפוּ אַחֲרָיו וְהִלְךְ מִן הַסְּפִינָה וְטָמַן עֵצְמוֹ עִמָּה
בְּבוֹר שֶׁהָיָה בּוֹ מִי גְשָׁמִים, עַד שֶׁיַּעֲבֹר הָרַעַשׁ, וְאֵת הַמַּאֲטָרָאסִין
[מִלַּחִים] שֶׁל הַסְּפִינָה צָוָה, שֶׁתִּכְרַף וּמִיָּד יַחֲתִכוּ הָאֲנָקִירִם [הַעוֹגְנִים]

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וַיְבָרְחוּ מִיָּד, כִּי בִּוְדָאֵי יִרְדְּפוּ אַחֲרֵיהֶם, וּבִוְדָאֵי לֹא יִהְיוּ רוֹבִים אֶל
הַסְּפִינָה מִחַמַּת הַבַּת קִיסָר, שֶׁהֵם סְבוּרִים, שֶׁהִיא שָׁם בַּסְּפִינָה, רַק
שִׁירְדְּפוּ אֶתְכֶם, וְעַל כֵּן תִּבְרָחוּ מִיָּד וְאִם יִשְׁיגוּ אֶתְכֶם יִשְׁיגוּ, מַה
בְּזֶה? כְּדֶרֶךְ הַרוֹצְחִים, שְׂאִינָם מִשְׁגִּיחִין עַל עֲצָמָן כָּלֵל וְכֵן הָיָה,
שֶׁנַּעֲשֶׂה רַעַשׁ, וְרִדְּפוּ תִּכְף אַחֲרֵיהֶם, אֲךָ לֹא מִצְאוּהָ שָׁם.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(ט) תבשיל שנתבשל ונמצאו בו שעורים או חטים אם נתבקעו
ממש הרי כל התבשיל אסור ואם לא נתבקעו ממש התבשיל
מותר: הגה ואין המנהג כן אלא אוסרים הכל במשהו אפילו לא נתבקעו
ואותם חטים או שעורים שורפים אותם: (י) תרנגולת מבושלת
שנמצא בה בפסח חטה מבוקעת מותר למוכרה לנכרי שאינה
נמכרת יותר ביוקר בשביל החטה שנמצאת בתוכה: הגה
ובמדינות אלו נוהגין לשרוף הכל (ועיין לעיל סימן תמ"ז סעיף ג') ואם נמצאת
ביום שמיני של פסח מותר להשהותה עד אחר הפסח: (יא) אם
נמצאת חטה בקועה בעיסה או במצה אפויה יסיר ממנה כדי
נטילת מקום והשאר מותר ויש מי שאוסר כל העיסה או אותה
מצה וראוי לחוש לדבריו אם לא במקום הפסד מרובה או בשעת
הדחק: הגה וכן נוהגין תוך הפסח לאסור אותה מצה שנמצא בה החטה
ומתירין את האחרות בין שנמצא בה אפויה או חיה ואמרינן כאן נמצאת
כאן היתה ואם נמצאת בעיסה אוסרינן כל העיסה ודוקא תוך הפסח אבל
קודם הפסח אין אוסרינן רק כדי נטילה והכי נהוג: (יב) אם מלגו (פירוש
שהרתיחוהו במים להעביר הנוצה) תרנגולת ואח"כ מצאו במים גרעין
חטה בקועה אסורה התרנגולת ואם נמצאת חטה בקועה או לחם
חמץ בכלי של מים ואין בו כדי ליתן טעם שהמים צוננים ובישלו
באותם מים תבשיל או לשו עיסה מותר ויש מי שאוסר אם הוא

בתוך הפסח: הגה ויש מי שמתיר אפילו במליגת תרנגולים משום דאמרינן שמא אחר כך נפלה לשם (תא"ו נ"ה מח"ו ומהרי"ב) ויש מי שאוסר בשאר בשר ומתיר בתרנגולת מכח ספק ספיקא (מרדכי פ' כ"ש) ולענין מנהג נראה לאסור בשאר בשר או בחטה שלימה אפילו בתרנגולת ודוקא אם נמלגו תרנגולים דהיינו שהיו המים חמין אבל אם היו צוננין ושרו שם התרנגולים אין לאסור מספיקא ובמקום דאיכא למימר שמא נתעכלה החטה בתרנגולת כגון שהיא שבורה (מהרי"ב) אפילו במליגה יש להתיר מכח ספק ספיקא מיהו אם נתערבו התערובות ויש הפסד מרובה ומניעת שמחת יום טוב יש להקל בכל זה בספיקת איסור דרבנן שהוא משהו ויש להתיר שאר תבשילין שיש בהן תערובת מאותו תבשיל של הבשר שנשרה במים או נמלג כך נ"ל: (יג) אם הגעילו יורה מחומצת בת יומא וירדו המים (המחומצים) לבור בתוך הפסח אסור לשתות מימיו בפסח בשביל שנתערבו: (יד) אם נמצאת חטה מבוקעת בתרנגולת קודם מליחה די בשטיפה ואם אחר מליחה די בקליפה ויש מחמירים לומר שמעמיק כל סביבותיה וחותר ומשליך ואם נמלחו עמה תרנגולות אחרות קולף את כולם: הגה ויש מחמירים לאסור כל מה שנמלח ביחד אבל העיקר לאסור אותה חתיכה כולה שנמצא החטה עליה ולהתיר האחרות על ידי קליפה קצת ואם רוצה יוכל למכור הכל לנכרי כמו שנתבאר סימן תמ"ז סעיף א' אף על גב דאין נוהגין כן בשאר תערובות חמין כן נראה לי: (טו) תרנגולת צלויה שנמצאת בה חטה מבוקעת בתוך הפסח חותר מקום פיעפועו לפי אומד הדעת ויש אוסרים את כולה לפי שכשמהפכים השפוד מתפשט הטעם בכל התרנגולת וכן יש מי שאוסר כל התרנגולות הצלויות עמה באותו שפוד הנוגעות זו בזו כי ע"י היפוך השפוד מתפשט מזו לזו: (טז) חטה או שעורה שנמצאת בזפק העוף לאחר שהבהבו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקי - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אותו העוף מותר והחטה והשעורה צריך לשורפם דלא חשיבי כמעוכלים:

סימן תסח (א) העושה מלאכה בערב פסח מחצות ולמעלה משמתין אותו ואפילו לעשות בחנם אסור ויש מי שאוסר אפילו על ידי נכרי ויש מי שמתיר (וכן הוא המנהג):

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

נו: וזכנו להשלים הדבור של מלכות דקדושה, ותביא לנו משיח צדקנו במהרה בימינו וימלוך עלינו לעולם ועד, ונזכה לשמע דבוריו הקדושים והטהורים והנוראים מפיו הקדוש:

נו: רחם עלינו למען שמך, וזכנו שיאיר האמת ברבוע הדבור, בארבעה חלקי הדבור, עד שנזכה לדבור שלם דקדושה באמת ונזכה לשלמות לשון הקדש המקשר לשבת, לדבור אמת שכלול בו ברכה וקדושה, ותבטל ותכניע ותשבר "לשון עלגים" שהיא לשונות העכו"ם, שלא יהיה להם שום שליטה ואחיזה בעמך ישראל, ולא ילמדו לשונם כלל, רק נזכה אנחנו וכל עמך ישראל לדבור השלם באמת שהוא שלמות לשון הקדש, עד שנזכה להמשיך הקדושה והשמחה של שבת לששת ימי החול, ונזכה לשמח תמיד גם בימי החול לשמך ולעבודתך:

נח: ותעזרנו ותושיענו ותזכנו לקבל שבת בקדושה גדולה ובחדוה רבה ועצומה ובשמחה גדולה ובלב טוב, ולא יעלה על לבנו בשבת קדש שום דאגה ועצבות, ולא שום צער ותסיר מפנו יגון ואנחה ברצונך הנח לנו ה' אלקינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו, ונזכה לשמח מאד בכל שבת ושבת בשמחה אמתית בגילה ברנה בדיצה בחדוה רבה ברצונך הטוב ותעזרנו ותזכנו להמשיך הקדושה של שבת לששת ימי החול, עד שנזכה

גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בְּךָ תָּמִיד, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת גַּם בְּיָמֵי הַחֹל בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה וּבְחֵדוּה רַבָּה וְלְהִיּוֹת אִךְ שִׂמַּח תָּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ סְלָה, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם תָּמִיד מִקָּרָא שְׂכָתוֹב: "עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בּוֹאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה דַעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹקִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ":

נֹט: וְתַעֲזְרֵנוּ תָּמִיד בְּכָל עֵת לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שִׁבְתְּ לְשִׁשְׁתַּיִם יָמֵי הַחֹל, עַד שֶׁנִּזְכָּה שִׁיתְגַּלֶּה אַחַדוֹת הַפְּשׁוּט בְּעוֹלָם וַיִּדְעוּ וַיֵּאֱמִינוּ הַכֹּל שֶׁכָּל הַפְּעֻלוֹת מְשִׁתְּנוֹת נִמְשָׁכִין מֵאַחַד הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה לָּעַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֵלְתוֹ, וַיִּבִין כָּל יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֵּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס, ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמְלֻכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה וַיִּתְגַּלֶּה אַחַדוֹתְךָ הַפְּשׁוּט לְכָל בָּאֵי עוֹלָם עַל יְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה כִּי אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, עַד שִׁיתְגַּלֶּה אַחַדוֹת הַפְּשׁוּט גַּם לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַתְּגַלּוֹת אַחַדוֹת הַפְּשׁוּט מִתּוֹךְ הַפְּעֻלוֹת מְשִׁתְּנוֹת לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מַחְלָקֹת מִן הָעוֹלָם וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם:

ס: וְזַכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקֹת נֵר חֲנֻכָּה כָּרְאוּ, בְּכָל פְּרָטִיָּה וְדְקָדוּקִיָּה וּבְכֻנּוֹתֶיהָ וְתִרִי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּלְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכֶךָ, וְלוֹמַר הִלֵּל שְׁלֵם בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה רַבָּה וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוּלָה כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים קָבַעְתָּ לָנוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל שֶׁהֵם שִׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּאַמֶּת שִׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקיב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הָבֵא תָּמִיד, שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, וּבִפְרָט בְּיָמֵי
הַחֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה, עַד שְׁנֹזְכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, וְלִדְעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ, וּלְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְבָרְכְךָ סָלָה בְּאַמֶּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ",
וְנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, עַד שְׁנֹזְכָה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת:

סא: אָנָּה ה' מֵלֵא מְשַׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזִכְנוּ מִהָרָה לְכָל מַה
שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, בְּאִפְן שְׁנֹזְכָה מִהָרָה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב
בְּאַמֶּת "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֲיִן עוֹד":
מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַה' כָּל הָאָרֶץ עֲבֹדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ
לְפָנָיו בְּרִנָּה דַּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹקִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצִאֵן
מִרְעִיתוֹ בְּאוֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ
כִּי טוֹב ה' לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דוֹר וָדוֹר אֲמוֹנָתוֹ בָּרוּךְ ה' אֱלֹקֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: (ותפלה זאת טוב לומר למקשה
לילד ויאמרו אז "מזמור לתודה" כמה וכמה פעמים כי אמירת "מזמור לתודה"
הוא סגולה גדולה למקשה לילד שתזכה להוליד בנקל אמון):

תְּפִלָּה ג סז: רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, רֹפֵא אַמֶּת, רֹפֵא נְאֻמָּן
וְרַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרָנוּ
וְהַצִּילָנוּ מִרוֹפְאִים וְדֹאקְטוֹרִים וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּקְדִּים תָּמִיד
רְפוּאָה לְמַכָּה, וְתִשְׁמְרָנוּ וְתַצִּילָנוּ שְׁלֵא נִבָּא לְיָדֵי שׁוֹם מַחֲלָה
וּמַחֹשׁ וּכְאֵב כָּלֵל, וְאַפְלוּ בָּעֵת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח לָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם אִיזָה
חוֹלָאת אוֹ מַחֹשׁ עַל פִּי גִזְרַת דֵּינֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהָאֱמִתִּים אָנָּה
רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ, שְׁלֵא נִטְעָה חֵם וְשָׁלוֹם
לְמִסַּר עֲצִמָנוּ חֲלִילָה לְיַד הָרוֹפְאִים וְהַדֹּאקְטוֹרִים, כִּי הֵן רוֹפְאֵי
אֱלִיל כָּלָם, הִמָּה מִהַבֵּל יָחַד כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ הָאֱמִת, שְׁאִין שׁוֹם רוֹפֵא

יֹדַע לְרַפְּאוֹת הַחֹלָאֵת וְהַמַּחֹשׁ כָּרְאוּי בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, אֲפִלּוּ
הָרוֹפְאִים הַמְּמַחִים הַבְּקִיָּאִים וּמְפַלְגִים בְּחֻכְמָתָם מְאֹד, כִּי אֵין שׁוֹם
רוֹפֵא מְמַחֵה וְחָכָם שְׂיוּכָל לִידַע לְכוּן הַסֵּם הַמְּיַחֵד לְרַפְּאוֹת אוֹתוֹ
הַחֹלָה, כְּפִי גִזְרַת דִּינִיךָ שֶׁגִּזְרַתְּ שְׁלֵא יִתְרַפֵּא הַחֹלָה כִּי אִם עַל יְדֵי
אִישׁ פְּלוֹנִי וְסֵם פְּלוֹנִי בְּיוֹם פְּלוֹנִי אֲשֶׁר עַל כֵּן אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אֶפֶן
שֶׁיִּתְרַפֵּא הַחֹלָה כִּי אִם עַל יְדֵי סְבוֹת אֱלֹהֵי דִיקָא שֶׁנִּגְזְרוּ עַל
רַפּוּאוֹתוֹ, וּמִי הוּא הַחָכָם שֶׁיִּדַע כָּל זֶה מְכַל שְׁכֵן שָׂרֵב הָרוֹפְאִים
וְהַדְּאֶקְטוֹרִים הֵם נְבַעְרִים מִדַּעַת חֻכְמַת הָרַפּוּאוֹת, וְאֵינָם בְּקִיָּאִים
הַיֵּטֵב בְּחֻכְמַת הָרַפּוּאוֹת, כִּי הִיא חֻכְמָה עֵמְקָה וַיֵּשׁ בָּהּ חֲלוּקִים
וְשְׁנוּיִים רַבִּים לְאֵין שְׁעוֹר וְתַכְלִית, אֲשֶׁר עַל פִּי רַב אִי אֶפְשָׁר לְכוּן
הָאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וּבִתְנוּעָה קְלָה הֵם מְזִיקִים הַרְבֵּה וּמְפַסְיִדִים
וּמְקַלְקְלִים יוֹתֵר מִמָּה שְׁמַתְקָנִים לְפַעְמִים, וְהֵם הוֹרְגִים וְרוֹצְחִים
נְפֹשׁוֹת בְּיַדִּים, וְכַמָּה וְכַמָּה נְפֹשׁוֹת שָׁקְעוּ עַל יְדָם כִּי רַבִּים אֲשֶׁר
מֵתוּ עַל יְדֵי הָרוֹפְאִים וְהַדְּאֶקְטוֹרִים מֵאֲשֶׁר מֵתוּ מִיַּתֵּת עֵצְמוֹן,
כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כֹּל, וְכְאֲשֶׁר הָרוֹפְאִים הָאַמְתִּיִּים מוֹדִים
עַל זֶה בְּעֵצְמוֹן, שְׂאִי אֶפְשָׁר לִידַע חֻכְמָה זֹאת עַל בְּרִיָּה, וְהוֹדוּ וְלֵא
בוֹשׁוּ, שְׂטוֹב יוֹתֵר לְמִנּוּעַ מֵרַפּוּאוֹת: